

### 1. ΓΕΝΙΚΑ

<b>ΣΧΟΛΗ</b>	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
<b>ΤΜΗΜΑ</b>	ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ		
<b>ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ</b>	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ		
<b>ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ</b>	<b>ΦΣ0301</b>	<b>ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ</b>	<b>5, 7</b>
<b>ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ</b>	<b>ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΑ</b>		
<b>ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ</b>		<b>ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ</b>	<b>ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ</b>
	<i>Σύνολο</i>	<b>3</b>	<b>4</b>
<b>ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</b>	Γενικού υποβάθρου Επιλογής		
<b>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:</b>	ΟΧΙ		
<b>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:</b>	ΕΛΛΗΝΙΚΗ		
<b>ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS</b>			
<b>ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)</b>	<a href="https://eclass.uth.gr/">https://eclass.uth.gr/</a>		

### 2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

<b>Μαθησιακά Αποτελέσματα</b>
<p>Με την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτήτριες/φοιτητές θα είναι σε θέση:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>να αντιλαμβάνονται τη βαθύτερη συνάφεια μεταξύ επιστημολογίας και φιλοσοφίας</li> <li>να απαντούν στο ερώτημα σχετικά με το τι είναι επιστημολογία</li> <li>να εξοικειωθούν με βασικούς όρους της επιστημολογίας</li> <li>να αναγνωρίζουν τα κυριότερα επιστημολογικά ρεύματα που αναπτύχθηκαν στον 20ο αιώνα και να μπορούν να τα αποτιμήσουν κριτικά</li> <li>να κατανοούν τη σημασία παραγόντων που αναδεικνύονται ως καθοριστικοί για τη δικαιολόγηση των επιστημολογικών θεωρήσεων.</li> <li>να αποφεύγουν τον δογματισμό σχετικά με τον τρόπο εξέλιξης της επιστήμης</li> <li>να μπορούν να εμβαθύνουν στον τομέα αυτόν, εφόσον το επιθυμούν.</li> </ul>
<b>Γενικές Ικανότητες</b>
<ul style="list-style-type: none"> <li>Ανάπτυξη της δημιουργικής και κριτικής σκέψης</li> <li>Ανάπτυξη αναλυτικής και συνθετικής ικανότητας</li> <li>Ανάπτυξη της ικανότητας ανασυγκρότησης της επιχειρηματολογίας</li> <li>Σεβασμός στην πολλαπλότητα και διαφορετικότητα των απόψεων και των θεωρήσεων</li> <li>Καλλιέργεια της ικανότητας απλοποίησης σύνθετων εννοιών ώστε να είναι προσιτές στα παιδιά</li> </ul>

### 3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

<p>Προσδιορισμός του όρου «επιστημολογία». Ανάδειξη της σχέσης της επιστημολογίας με τη φιλοσοφία. Επισήμανση της ιδιαιτερότητας των κοινωνικών επιστημών σε σχέση με τις φυσικές επιστήμες. Ανάδειξη ερωτημάτων και προβλημάτων κομβικών για την ανάπτυξη και την πορεία της επιστήμης (η επιστήμη ως αποτέλεσμα της αφηρημένης λογικότητας και συστηματικότητας; η επιστήμη ως ιστορικά και κοινωνικά καθορισμένη; η επιστήμη ως αποτέλεσμα ενός συνολικού πλαισίου γνώσεων ή της επικράτησης ενός ατομικού συμβάντος; γραμμική εξέλιξη της επιστήμης ή ανάπτυξη της επιστήμης ως αποτελέσματος ανατροπών και επαναστάσεων;). Περιγραφή και κριτική αποτίμηση των βασικών θεωρητικών προσεγγίσεων για τις επιστήμες κατά τα τέλη του 19ου αιώνα και κυρίως κατά τον 20ο αιώνα:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>α) αναλυτική παρουσίαση και αποτίμηση του λογικού θετικισμού (αντιμεταφυσικός προσανατολισμός, συστηματικότητα, λογική παραγωγή και ο ρόλος της εμπειρίας, κτλ.)</li> <li>β) αναλυτική παρουσίαση και αποτίμηση του κριτικού ορθολογισμού (η σημασία του κρίσιμου πειράματος, η αρχή της διαψευσιμότητας, η επιστήμη ως κανονιστικό ιδεώδες, κτλ.)</li> <li>γ) αναλυτική παρουσίαση και αποτίμηση της θεωρίας των επιστημονικών παραδειγμάτων (η σημασία του πλέγματος των κοινωνικών θεσμών για την ανάπτυξη της επιστήμης, η εξέλιξη της επιστήμης ως διαδοχή παραδειγμάτων, ο σχετικισμός στη συγκρότηση της επιστημονικής γνώσης, κτλ.)</li> </ul>
--

δ) αναλυτική παρουσίαση και αποτίμηση της θεωρίας για τα ερευνητικά προγράμματα και την εσωτερική ανάπτυξη της επιστημονικής μεθόδου (κριτική στην έννοια του παραδείγματος ως εξωγενώς καθοριζόμενου, ανάδειξη της ορθολογικότητας της επιστήμης, θεωρητικός πυρήνας των επιστημονικών θεωριών, κτλ.)  
 ε) αναλυτική παρουσίαση και αποτίμηση της θεώρησης της επιστήμης ως συστήματος εξουσίας (υποβιβασμός του ρόλου της εσωτερικής ανάπτυξης και ορθολογικότητας στην επιστήμη, η επιστήμη ως ανθρώπινη δραστηριότητα, αναζήτηση ισχύος, κτλ).  
 Η αναλυτική ανασυγκρότηση των βασικών αυτών επιστημολογικών προσεγγίσεων θα γίνεται με αναφορά σε συγκεκριμένους εκπροσώπους των εκάστοτε ρευμάτων (κύκλος της Βιέννης, Popper, Kuhn, Lakatos, Feyerabend κτλ).

#### 4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

<b>ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ</b>	Διά ζώσης		
<b>ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ</b>	Χρήση Τ.Π.Ε. στη διδασκαλία, χρήση της πλατφόρμας ασύγχρονης εκπαίδευσης για την εξ αποστάσεως εκπαίδευση και την επικοινωνία με τους φοιτητές, καθώς και επικοινωνία μαζί τους μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου		
<b>ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ</b>	<b>Δραστηριότητα</b>	<b>Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου (ώρες)</b>	
	Διαλέξεις	39	
	Μελέτη στη διάρκεια του εξαμήνου (εκτίμηση)	25	
	Βιβλιογραφική έρευνα	15	
	Μελέτη για τελικές εξετάσεις (εκτίμηση)	25	
	Τελική εξέταση	2	
	Σύνολο Μαθήματος	<b>106</b>	
<b>ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ</b>	Η αξιολόγηση των φοιτητών γίνεται με γραπτή εξέταση στο τέλος των μαθημάτων. Το αποτέλεσμα της αντιστοιχεί στο 100% της τελικής βαθμολογίας. Από τους φοιτητές/τις φοιτήτριες ζητείται: οι απαντήσεις τους να είναι εστιασμένες στα ερωτήματα να τεκμηριώνουν τις απαντήσεις τους να διατυπώνουν τις απαντήσεις τους με σαφή και συνεκτικό τρόπο να έχουν δομημένο και κατανοητό λόγο Τα κριτήρια αξιολόγησης ανακοινώνονται στους φοιτητές/στις φοιτήτριες και βρίσκονται αναρτημένα στην ιστοσελίδα του μαθήματος.		

#### 5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Lecourt, D. (2020). Η φιλοσοφία των επιστημών. Αθήνα: Σιδέρης  
 Bowler, P.J. και Morus, I. Rh. (2012). Η ιστορία της νεότερης επιστήμης. Μια επισκόπηση. Ηράκλειο: Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης.  
 Ladyman, J. (2015). Τι είναι η φιλοσοφία της επιστήμης. Ηράκλειο: Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης.  
 Losee, J. (1991). Φιλοσοφία της επιστήμης. Θεσσαλονίκη: Βάνιας